

سولد آوت کنسرت قربانی کمتر از ۳۰ دقیقه

کنسرت علیرضا قربانی از هفتم دی آغاز می‌شود و هنوز نمی‌توان روز پایانی برای این اجراها متصور شد؛ چرا که استقبال از این کنسرت به شدت زیاد است. بلیت فروشی این کنسرت، ابتدا برای سه شب (هر شب دوسانس) آغاز و روز گذشته برای چهار شب دیگر (هر شب دوسانس) تمدید شد و به احتمال فراوان برای شب‌های دیگری هم تمدید خواهد شد. شروع فروش بلیت‌ها طبق اعلام قبلی از ساعت ۱۴ روز گذشته روی سایت ایران کنسرت آغاز شد و اگر ظرفیت سالن کنسرت رویال هال اسپیناس پلاس را ۲ هزار و ۵۰۰ نفر در نظر بگیریم، در مجموع ۲۰ هزار بلیت کمتر از ۳۰ دقیقه برای چهار شب تمدیدی (هر شب دو سانس) به فروش رسید. /تسنیم

دیپلم افتخار نقاشی نوازگورا برای رها حسین پور

رها حسین پور ۹ ساله عضو مرکز فرهنگی هنری کانون پرورش فکری کودک و نوجوان آذر شهر در مسابقات بین‌المللی نقاشی نوازگورا کشور بلغارستان دیپلم افتخار این دوره از مسابقات را دریافت کرد. در این مسابقات از بین ۲۷ اثر از ۳۲ کشور جهان، رها حسین پور موفق به کسب دیپلم افتخار از این دوره از مسابقات شد. بیست و پنجمین مسابقه و نمایشگاه بین‌المللی نقاشی نوازگورا کشور بلغارستان در سال ۲۰۲۳ با موضوع «آزاد» برگزار شد. حضور فعال کودکان و نوجوانان در فراخوان‌های بین‌المللی یکی از برنامه‌های محوری است که کارگاه‌های هنری مراکز کانون با شناسایی استعدادهای هنری از بین کودکان و نوجوانان زمینه حضور آنان در قالب‌های هنری ملی و بین‌المللی را فراهم می‌کنند. /ایستنا

یاسر سپهر:

تاریخ ویرانه، مجموعه عکس ایده‌محور است

عکس ایده‌محور است. فکر می‌کنم بعد از ده سال کار کردن، دیگر وقت آن بود که این عکس‌ها به نمایش گذاشته شوند. سپهر همچنین درباره مخاطبان هدف این نمایشگاه و بازخوردهایی که تاکنون از مخاطبان دریافت کرده است، گفت: مخاطب هدف این نمایشگاه عموماً تمام اقشار جامعه؛ از شهروندان معمولی تا هنرمندان و... هستند. تقریباً هر کسی می‌تواند مخاطب این نمایشگاه باشد. درباره بازخوردها هم باید بگویم، در روز افتتاح بسیار شگفت‌زده شده‌ام، زیرا استقبال بسیار خوبی از نمایشگاه شد و طیف‌های مختلفی از این نمایشگاه دیدن کردند. در بین مخاطبان، برخی از چهره‌های مشهور و بزرگ نقد هنر هم حاضر بودند که برای من بسیار خوشحال‌کننده بود. او ادامه داد: عموماً نمایشگاه‌های تجسمی به خصوص عکس، مخاطبان اختصاصی و محدود دارند و گالری‌ها بیشتر فقط در روز اول نمایشگاه شلوغ هستند؛ اما «خانه هنرمندان» به واسطه موقعیت ویژه و خوش‌نامی که در میان قشر فرهنگی دارد، تقریباً هر روز مثل همان روز افتتاح، مخاطبان بسیاری را به فضای نمایشگاه می‌کشاند. امیدوارم در ادامه مخاطبان بیشتری از نمایشگاه دیدن کنند. این عکاس همچنین درباره همکاری با خانه هنرمندان ایران گفت: خانه هنرمندان، طی یک سال گذشته، دو مرتبه به مرکز توجه میدان فرهنگی کشور برگشته است. این رامی شود از حضور مدیران خوش فکر، بهتر درک کرد. شخصاً از چند گالری برای برگزاری نمایشگاه «تاریخ ویرانه» پیشنهادهایی داشته‌ام اما از منظرهای مختلفی، اولویت اولم خانه هنرمندان به عنوان قلب تپنده هنر شهر تهران بود. علاقه‌مندان به تماشای آثار این نمایشگاه می‌توانند همه روز (به غیر از شنبه‌ها) از ساعت ۱۴ تا ۲۰ به خانه هنرمندان ایران مراجعه کنند. /اصباحیر

یاسر سپهر درباره دغدغه‌ای که موجب برقراری نمایشگاه عکس‌هایش با عنوان «تاریخ ویرانه» شده است، گفت: طی دو دهه اخیر شهر به موضوع مهمی در فضای فرهنگی، هنری کشور تبدیل شده است. البته پرداختن به شهر، ریشه‌ای به درازای دوران مدرنیسم دارد. طی یک قرن اخیر هم شهر همواره مرکز توجه هنرمندان مختلفی بوده است. در واقع «شهر» که در آثار کلاسیک عموماً پس زمینه و یک گراند بود، کم‌کم به مرکز توجه و محور اصلی بسیاری از آثار تبدیل شد. از سوی دیگر شهر نسبت وثیقی با عکاسی دارد و نظریه پردازان مختلف در این باره نوشته‌اند. از ایده «عکاس به مثابه پرسه‌زن» که در مقالات والتر بنیامین مطرح شد تا گرایش‌های مختلف عکاسی شهری که طی نیم قرن اخیر اهمیت خاصی پیدا کرده است. او افزود: «حق به شهر» یکی از موضوعاتی است که در دو دهه اخیر در بحث‌های مطالعات شهری برجسته شده است. این که ما نسبت به شهر حقی داریم و باید به آن توجه داشته باشیم، از منظر دیگری، این عکس‌ها ثمره یک دهه تهران گردی من هستند. وقتی شاهد مرگ خانه‌های بسیاری بوده‌ام و انبوه‌سازی‌های خانه‌سازی که جایگزین معماری‌های تهران قدیم شده‌اند. توسعه همانند باد شدیدی وزیدن گرفته و ویرانه‌های بسیاری را برجای گذاشته است و ما هر روز شاهد ردهای این ویرانی هستیم. این عکاس در ادامه بیان کرد: شهری که تا دیروز مرکز خاطره بود، حالا دچار مالیخولیا و فراموشی شده است. یعنی نه خاطره‌ای را حاضر می‌کند تا جهانی برای شهروندان بسازد و نه جهان معنایی و تداعی خاصی را شکل می‌دهد. در واقع در این شهر نشانی از سعادت نیست و از این رو این مجموعه عکس بر همین فقدان سعادت نور می‌اندازد. شاید از این مسیر طلب امید و سعادت کند. «تاریخ ویرانه» یک مجموعه

